

Matej Čepin

Prečudoviti vrtovi gospe R.

30. januar – 21. februar 2015

KiBela, prostor za umetnost

MMC KIBLA

Matej Čepin, rojen 1971, je celjski umetnik, ki se je slikanja naučil z marljivostjo in srcem. Torej delo mu ni tuje in delo mojstri. Ugotovitev, da je mojster suveren v pravzaprav vseh umetniških slogih, bazira na umetnikovem navdušenju nad klasično umetnostjo in hkrati neobremenjenosti z umetniškimi stili, kar slikarsko polje v likovni umetnosti Mateja Čepina razpira še toliko bolj. Je filmofil, strastni ljubitelj srhljivk Hitchcocka, Lyncha in Cronenberga ter literature Franza Kafke.

Umetnik je klasični "voajer"; tako najprej določi motiv upodobitve, šele nato se odloči za slikarski slog. Slike so ustvarjene v mešanih stilih, s čimer Čepin producira docela samosvoj in umetniško prepoznaven slog. Tako nevsiljivo dokazuje, da je dober slikar.

Na ogled so postavljena slikarska dela, sestavljena iz različnih serij. *Head II* je tako le ena iz serije spečih glav, ki z metamorfozo misli sodobnega človeka prehajajo prostor in čas. *Poljub v vrtu* je slikarsko delo iz cikla *Poljubi*, s katerim Čepin raziskuje impozantno mističnost poljuba kot izpovedi ljubezni; ali seveda, v Judeževem primeru, izdaje. "Oltarna" slika z naslovom *Eden vrt v ...* je večplastna; ponazarja moškega z razgaljenim predimenzioniranim udom, ki ga lahko gledamo kot izprijenega vsiljivca, vaškega posebneža ali pa kot klošarja; čas, v katerem živimo, je čas vsiljevanja zgodb in stvari.

Slika z naslovom *Snowman* je kader iz filma *Tujec na vlaku* Alfreda Hitchcocka. Snežak – spomnite se tiste novoletne risanke – podobno kakor klovn, spodbuja mističnost, freudovski "unheimlich", tesnobo. Pogled skozi okno se igra z mislijo, da se bo sneženi mož zdaj zdaj premaknil. In to iluzijo radovednosti ponazarja kukanje skupine ljudi skozi zaveso. To pa je tudi voajerizem moderne dobe; radi opazujemo in sodimo druge, sami pa, varno za zaveso toplega doma, pogled nase zapiramo.

Naslovno delo razstave *Prečudoviti vrtovi gospe R.* nam, če se potrudimo, dekodira umetnikov primarni namen: voajer, ki je namesto nas pripravljen pokukati onkraj ograje ter spodbuditi malega individualista-fetišista, da pogleda ne le preko njegovega ramena, temveč tudi *skozi*: kdo je tisti, ki kuka? In kaj je v resnici pokukano? Ograja zapira vrt, vrt zapira neznanec, pisana narava, ki jo slutimo zadaj, pa nezadržno vabi. Da, seveda gre za prisodobno zakrite/prikrite človeškosti, vendar gre Čepin še dva koraka dlje: najprej razkrije omejenost tistega, kar "se vidi", istočasno pa forma voajerizma nujno sili v neprijetno odkritje: vsebina ni pomembna, gre zgolj za to, da smo prisiljeni voajersko pogledati vanjo, s čimer pa jo lahko, če se potrudimo, tudi spoznamo. *Kdor kuka, ne nafuka.*

Umetnik nerad razlaga o umetniških delih, kritiko raje prepušča opazovalcu. Ker je lepota v njegovih očeh, kar Čepin prav dobro ve. Naslovi, kot je *Naj ti povem resnico o Rdeči kapici, prasica*, provokativno spodbujajo male sive celice, da naj na življenje in svet okoli sebe včasih pogledamo tudi s povsem drugega kota. Nauk: kdo je koga požrl? Ali je *bad guy* zares izključno volk, ki je pač po naravi lovec? Da ni morda kriva Rdeča kapica, ki je sredi gozda popolnemu tujcu butasto zaupala babičin naslov?

Postimpresionistično upodobljene pokrajine so z dodajanjem smole, voska, žebeljev, tkanine ali celo osjega gnezda še dodatno materializirane; preobrazijo se v čudovite krajine, osrediščene z osamelimi, idejo absurdnosti zbujujočimi podobami, ki poudarjajo anti-socializacijsko morbidnost moderne družbe ter njeno splošno izkrivljenost in popačenost iluzije realnosti. Umetnik z velikim formatom slike, "materialnostjo" pokrajine ter realistično figuro namreč dosega želeni efekt: ko stopimo pred umetnino, postanemo *opazovani* – ali nas gleda *Mož na drevesu* ali nas vodi *Beli zajček* – resnica je očem skrita, mnenje je izključno subjektivno.

It's a good day today!

Wait for tomorrow.

Nina Jeza, Artists&Poor's

CV

Matej Čepin (1971, Celje) se je doslej predstavil na številnih samostojnih in skupinskih razstavah ter za svoje delo prejel več nagrad, med drugim 2. nagrado na 4. bienalu slik malega formata v Ljutomeru ter Veliko nagrado slikarskega *Ex-tempore* v Piranu. Živi in dela v Celju.

KiBela / KIBLA Maribor

KiBela, prostor za umetnost, je odprta od ponedeljka do petka, od 9. do 22. ure, v soboto od 16. do 22. ure.